

Nyhedsbrev 54, juli 2020

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19, _18, etc. Fra 20 og opefter hedder linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf _21.pdf etc

Juli 2016 brød vi linjen så der findes ikke noget nr 38

Hvis du vil støtte os pekuniært er vores bankkonto 8401 1041096

ØV

Fra hjemmefronten kan jeg meddele at jeg netop var ved at være færdig med dette Nyhedsbrev da min usb som er min halve hukommelse i disse virtuelle tider fik hjernestop. Jeg kan ikke længere få kontakt med den. Og det betyder osse at det materiale jeg havde samlet sammen er væk. Jeg kan finde det meste på min mail igen, men helt seriøst; jeg orker det ikke. Jeg vil hellere hygge med børnebørn og plukke hindbær.

Så her vil jeg i stedet forsøge mig med en reduceret version.

CORONA

Vi kan jo ikke komme udenom at denne lille usynlige sag har været de seneste måneders mest betydningsfulde krig. Landet har været – og er stadig, selvom en del er mildnet her primo juli – i undtagelsestilstand.

Personligt mener jeg at det handler mere om at kontrollere menneskeheden end om at beskytte os mod at dø. I mange år har den personlige frihed, det frie valg, de frie muligheder været et udbredt paradigme.

Nu har dødsangsten fået os ind i nye baner hvor vi accepterer hidtil uhørte begrænsninger for disse frihedsrettigheder. Og den villighed hvormed vi har gjort det tyder på at når den skabte trussel er skræmmende nok så glæder vi os ligefrem over vores 'ansvarlige' politikere som 'frelser' os fra det store uhyggelige usynlige onde.

Der er for mange paradokser i den trussel til at jeg tror på vore ledere, men det gjorde jeg jo heller ikke i forvejen. Men jeg ser at denne undtagelse skaber nye splittelser og alliancer mellem folk. Jeg oplever pludselig at være enig med fx JyllandsPosten.

Det har osse splittet FredsVagten i et vist omfang, men vi har dog formået at holde skruen i vandet for så vidt at vi stadig har været der hver dag. Der var ellers flere der mente at vi var nødt til at lukke ned så længe hele samfundet var lukket ned; men et par beslutsomme vagter kunne ikke leve med den "løsning". Så de blev ved at troppe op hver dag, og vi kan især takke Inge for hendes udholdenhed. Der var også andre der lagde mærke til den seje, ensomme vagt på pladsen, og en dag kom en af Folketingets betjente ud med to buketter blomster til hende.

DAG 6760

Selv var jeg inde og passe en vagt sammen med Chrissy 21. april hvor vi blev underholdt af nogle kunststuderende der havde et projekt hvor kendte folk fik nye roller. Således overværede vi dronningen som fejekone.

Vi fik osse lige besøg af politiet som nok sku kontrollere at vi overholdt corona-reglerne.

Det gjorde vi ikke idet vi krammede helt dejligt ligesom i 'gamle dage'. Vi to som var enige i at corona-panikken er ude af proportioner :-)

Vi tog en selfie; det er en tradition vi har, og havde et par dejlige timer på den som altid ganske øde slotsplads.

Dog får man jo lidt besøg; her kom Emilio fra 7. klasse coronaramt og kedede sig... dog vist ikke lige det kvarter vi snakkede om politikeres troværdighed. Om 9/11 og den slags. Og Fogh der løj og således er skyldig i unge danskeres liv og lemlæstelse.

HVERDAG

Ellers sker der jo ikke så meget andet end det der plejer. Opslag op og ned. Regnvejr inde i bænken, der er sat et opvaskestativ ind så der ikke er nogen papirer der ligger på bunden, men inden da nåede vagtbogen at blive meget våd igen så Inges hårtørrer kom på overarbejde.

Og bag kulisserne en masse relevante links og oplysninger om krigenes gang. Mere end jeg kan og har lyst til at følge med i. Det er jo det jeg godt ved og som bare gør mig i dårligt humør så mit personlige liv truer med at køre af sporet.

Men stadig føler jeg ansvar for 'mit barn' og stadig er FredsVagtens kerne min basisgruppe, så jeg støtter stadig op om hverdagen med dens evige talskifte. Og jeg glæder mig over at nye innovative kræfter kommer til og hjælper 'barnet' videre på vej.

Her er det Irene der finder på nye måder at præsentere FredsVagtens nye løbeseddel, som hun osse var primus motor på

at få lavet. Som gammel grejbestyrer har jeg mine tvivl på om løsningerne er langtidsholdbare, men blander mig ikke stort. Initiativ er altid velkomment og om det holder må jo tiden, vinden, solen og regnen vise.

Men hverdagen har altså været corona-ramt, og vagtbogen altså vandramt som det ses senere.

Nå det holdt så ikke et par måneder senere; primo juli, ses Irene her i gang med en ny mulighed. På Fredsbanken sidder igen Chrissy denne onsdag 1. juli hvor vi var hele tre fredsvagter på én gang. Det er ellers mere og mere sådan at der kun er én pr dag hvorfor vi skriver os på vagtskemaet uden tidsangivelser.

Jeg vil dog sige at Irene passede vagten mens Chrissy og jeg passede vores venskab.

Irene har endvidere den gode dobbeltrolle osse at være aktiv i Tid til Fred (TTF) som jo er vores mest aktive og nærmeste fredsallierede.

Endnu en Irene-creation er denne løbeseddelopslagsstand.

Der er jo sket det at vores klaptræer er forsvundet. Nogen har nok glemt at lægge dem i bænken så de har ligget ude i natten(?) De er i al fald væk med deres løbesedler på forskellige hovedsprog med vores KRIG er TERROR overskrift

NYT GREJ

Det var ikke kun klaptræerne der forsvandt. 22. maj meddeler Margrete i vagtbogen at vores Fred i Verden skilte er væk. Elastikken er brændt over.

Inge fandt senere skiltene flydende ved Børsbroen men kunne ikke få dem op, og siden forsvandt de – vel til søs. Vi håbede en venlig sjæl måske fiskede dem op og leverede dem til os... men nej!

Sørgeligt, men vi blev enige om at det egentlig er ganske beskedne tyverier vi har oplevet gennem årene.

Inge beklagede at vi i den nye løbeseddel ikke havde den gamle hovedparole fremhævet. Hun savnede det mangesprogede budskab om krigens terror.

Jeg havde stadig gamle slidte plader fra det skib der blev nedlagt sommeren 15, så dem savede jeg op og startede forfra, og fik så plads til igen at fremhæve FredsVagtens hovedparole.

Det tog en måneds tid før disse nye skilte var færdige.

For at undgå gentagelse har jeg nu opfundet en låse-mekanisme. Stregen over 'FATTIGDOM' er en udskæring som et beslag kan komme igennem. Men de gamle plader buede så der sku kræfter til at få låsen gennem beslaget.

Jeg vovede at lade det komme an på en prøve; om pladerne måske lod sig tvinge til at rette sig ud, og indtil videre har der ikke været kritik, så det fungerer åbenbart til trods for at det strammer. Jeg prøvede det igen selv efter små 14 dage. Og der skal altså lidt kræfter til, men et større beslag har ikke et hul det rigtige sted. Hmm tænke tænke

For lige at illustrere forholdet. Der er osse et andet problem; når låsen sidder stramt vil rystelserne ved trilningen over brostenene betyde at pladen blir meget belastet lige der hvor låsebøjlen går gennem beslaget, og ligeledes skruerne som holder beslaget fast. Jeg kender Freds Vagten – det er hårde belastninger grejet blir udsat for.

uge dag: _____ Freds Vagten ved Christiansborg

Vagtskifte Dato: 25-20 Dag nr. 6794

Tidspunkt	Navn:	Noter, tegninger og andre tanker
13-14	Doris	
14-15 ³⁰	Inge	

Stakkels vores vandskadede bog her. Selv solen, der lige er kommet, vil ikke kunne helbrede den. Det er stadig utroligt øde her på pladsene. Politichefene smeder deres tanker i deres corona-arrestor. De burde vise samfundssind og komme her ned og synge nogle sange. Hvad med dem om den lille Mette, som er sød og artig den ene dag men en rigtig værne lille ulykke den næste?

Hjælp, snakke med mig mad

Og som nævnt; det regner stadig ind. Det er svært at finde ud af hvordan.

Ultimo maj skriver Doris på den regnplagede vagtbogs krøllede side 6794:

Stakkels vores vandskadede bog her.

Selv solen, der lige er kommet, vil ikke kunne helbrede den.

Det er stadig utroligt øde her på pladsen

...

Vagtbogen; dokumentationen for at vi har været der.

Nogen fylder siderne, andre skriver ikke noget udover de påkrævede data.

Jeg kan godt huske den sang om søde Mette' og skidte Mette' :-)

<https://sangetilboern.dk/vi-har-hos-os-en-bitte-mette/>

En kollega jeg havde sagde at Mette ikke er et navn, men en massebetegnelse :-)

Så har jeg vel ikke meget mere at komme efter. Det rumler derude og det rumler. Jeg skumler og tumler og fumler og humler; livet vil sin skæve gang! Men vi holder vores lys tændt stadig hver dag. Stadig hver dag trilles bænken, over krydset fra sit natlogi ved rampen op til Børsen, over på brostenspladsen. Hver dag er der én der gør sig ansvarlig. Men jeg kan kun beklage som før at vi blir et år ældre hvert år.

Peter Henning, vor fordums solide viking; med fra de første dage, fyldte 90 i foråret, blev fejret med et par artikler. Han har meddelt at han ikke længere er solid nok til at passe vagten. Det er den vej det går, så de sidste bastante kræfter har måttet acceptere at en time osse er en dag.

Krigene kører, vi er med til at smadre lande og vil igen følge Imperiets udpegning; Iran. Danmark er en skamfuld nation og det er år tilbage jeg sidst flagede med Dannebrogen. Det er denne følelse der stadig får mig til at drage fra Lolland med toget et par timer for at være på pladsen og vedligeholde fanernes farver op mod Borgens grå tyngde. Er det ligemeget? Er vi til grin? Men vi får alligevel highfives... hvor er I når dagen gryr.

Jeg for mit vedkommende er midt i lemmingeflokken og har i et uheldigt øjeblik set afgrunden, så nu prøver jeg at oplyse mine kammerater. Men de lytter ikke, har ikke tid, er i strømmen. Rejser jeg mig op mod strømmen for at standse den blir jeg trampet ned. Åh jo; salige er de enfoldige.

Falke, barnebarn nu 3½ år, skal bringes hjem... der er meget der skal passes

Fredshilsen
Bo

Ps: der er **flagdag 5. september** som der plejer. KOM og vær med. Den eneste dag på året hvor vi direkte konfronterer militarismen.